

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GEKKEN STERVEN NIET

Blijspel zonder happy end

door

ROB BRACKE

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1986

(N° 1566)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1986 Toneelfonds J. Janssens/Rob Bracke

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES.

JEROME: ca. 40 jaar. Een levenslustige "clochard" die in een park woont en leeft. Hij verdient zijn kost als inbreker, ppoier en "hotel-uitbater". Dit "hotel" bestaat uit enkele goed verborgen plekjes in het park waar verliefden en klanten zich rustig kunnen terugtrekken.

JOS DE ROOY: Playboy, vooraan in de 20, regelmatige klant van Jerome. Hij brengt echter steeds zijn eigen meisje mee.

LINDA: Vooraan in de 20. Charmante verschijning. Gehuwd maar ondanks dat, de laatste verovering van Jos.

FONS: ca. 35 jaar. Kompleet gek na een voetbalongeluk. Nomet zich ook Oscar maar heet in feite André. Hij verzint de meest waanzinnige dingen.

Hij is ontsnapt uit een psychiatrische kliniek en zet het park behoorlijk op stelten.

JIMMY: Toevallige klant van Jerome. Jong (ca. 18 jaar) en onervaren.

JEANINE: Eén van de "werkneemsters" van Jerome. Jerome noemt zijn meisjes meestal "konijntjes". Jeanine is ongeveer 30 jaar. Lieve verschijning en zeker géén ordinaire straatmadelief.

AGENT LEON STELMANS: ca. 40 jaar. Een niet al te slimme, doch sympathieke figuur. Bevriend met Jerome en altijd uit op een buitenechtelijk avontuurtje.

TINEKE: Een tweede "konijntje" van Jerome. Ook ongeveer 30 jaar. Vriendelijke vrouw en ex vriendin van Fons. Eveneens géén ordinaire straatmadelief.

GERMAINE: Ex vrouw van de kommissaris, ex maitresse van Leon. Gek geworden uit liefdesverdriet om deze laatste. Nu erg bevriend met Fons. Is zowat 45 jaar maar als ze bij Fons is gedraagt ze zich als een jong meisje. Zeer autoritair tegenover vreemden en nog steeds kwaad op Stelmans.

KOMMISSARIS: Ongeveer 50 jaar oud. Dikbuikig en kortademig. Leeft als vrijgezel sedert zijn vrouw gek werd. Wil nu ook nog wel eens een avontuurtje beleven met één van Jeromes "konijntjes". Dat komt hem echter duur te staan.

INHOUD.

Jerome, vrijgezel en clochard komt aan de kost als inbreker en pooier. Voor dit laatste heeft hij een paar meisjes, "konijntjes" genoemd, in dienst. Die kunnen op elk ogenblik opgeroepen worden via een paar afgesproken fluitsignalen.

Jerome woont op een bank in een park en verhuurt enkele goed verborgen plekjes als "hotelkamer" voor verliefden of klanten.

Op een zomeravond komt een zekere Fons bij hem. Fons vertelt dat hij zijn vrouw heeft vermoord en is op zoek naar een telefoon.

Jerome geeft hem het privénummer van zijn vriend, agent Stelmans, zodat het ganse politiekorps niet naar zijn veilige plek hoeft te komen. Stelmans komt en arresteert Fons. Op weg naar het politiebureau ontsnapt Fons echter. Hij slaat Stelmans neer en laat hem voor dood achter. Fons komt terug naar het park en ontmoet er Germaine - al even gek als Fons zelf - en bovendien naar hem op zoek. Stelmans komt echter terug en kan de twee gekken overmeesteren, met de hulp van Jerome.

Tineke en Jeanine, de twee "konijntjes", verwittigen de kommissaris.

Deze helpt Stelmans bij de overbrenging van de beide gekken....

Dezelfde avond keert de kommissaris, belust op een avontuurtje met Tineke, naar het park terug. Stelmans staat ondertussen in voor de bewaking van Fons. Stelmans heeft echter al een afspraak met Tineke en laat hierdoor de gevangene alleen. Germaine werd reeds teruggebracht naar de psychiatrische kliniek waaruit ze ontsnapte. Fons kan opnieuw ontsnappen, komt naar het park en vermoordt er de kommissaris. Als Jerome de gekke Fons tenslotte kan overmeesteren wordt hij door een zenuwachtige Stelmans neergeschoten. Ook Fons valt onder een dodelijke kogel van de agent. De laatste woorden van Fons "U hebt een onschuldige vermoord, daar zult u steeds aan denken. U zult mijn gekkenrol in de maatschappij overnemen, uit wroeging, want gekken sterven niet....." zullen de agent steeds blijven achtervolgen.

Dit is, héél kort samengevat, waarover het stuk gaat. Er komen nog heel wat, vooral plezierige, verwikkelingen in voor.

"Gekken sterven niet" is zeker geen drama, het is gewoon een blijspel zonder happy-end.

DEKOR.

Gans het stuk speelt op een open plaats in het park. Er staat een bank, 2 of meer lantarenspele en er zijn vooral veel struiken en bomen aangebracht.

Minstens 4 opkomsten: Links voor en achter en rechts voor en achter. Vanaf het tweede bedrijf staat er ook een geïmproviseerde "gevangenis" op het toneel. Die kan gemaakt worden met samengebonden stokken en wordt over de gevangene geplaatst. Verswaard met enkele stenen, blijft het prima staan.

Als bijkomende belichting kan men ook de "zon" en de "maan" gebruiken. Gekwetter van vogels op de achtergrond, vooral tijdens het tweede bedrijf, maken het geheel alleen maar echter.

Er wordt ook regelmatig over muzikale omlijsting gesproken. Deze dient zorgvuldig en in de geest van het stuk te worden gekozen. Het is aan de regisseur en de technische ploeg om dit waar te maken. De sfeer zal er alles bij winnen. Veel succes.....

de auteur.

EERSTE BEDRIJF.

(Een bank in een park, midden van het toneel. De bank draagt het nummer 17. Het toneel is slechts verlicht door twee lantarenpalen en de volle maan. Voldoende struiken en bomen links, rechts en in de fond. Het is een zomernacht, omstreeks half elf.

Als het doek opgaat zit Jerome op de bank. Hij zit rustig en ontspannen te bladeren in een telefoongids, welke hij af en toe be-licht met een zaklamp. Hij rookt een sigaartje en neuriet af en toe mee met de romantische muziek uit een radio-cassettespeler die bij hem op de bank staat. Rechts op de bank liggen een drietal dekens, netjes opgevouwen. Naast de bank staan 2 jute-zakken. In de ene zak bevindt zich allerlei inbrekersmaterieel. In de andere zitten allerlei gestolen goederen.

Na korte tijd komt een jong stel - Jos en Linda van links het toneel opgewandeld; Ze hebben eerst alleen oog voor elkaar. Bij Jerome gekomen, blijven zij staan.)

JOS: (Min of meer fluisterend) Dag, Jerome, is er nog ergens plaats ?

JEROME: Dag Jos. Dag eh....juffrouw.

LINDA: Goeie avond, meneer.

JOS: Oh, sorry, Jerome, dit is Linda. Linda, dat is Jerome.

JEROME: (staat recht, legt de telefoongids op de bank) Dag Linda. (reikt haar de hand)

LINDA: (vriendelijk) Dag eh, Jerome.

JEROME: Wat vroeg je, Jos ?

JOS: Of er nog ergens een plaatsje was ?

JEROME: Natuurlijk, voor jou altijd. Daar....(wijst rechts achter) achter die drie struiken, kamer 2, ook wel het "Naaldenbed" genoemd, omwille van de dennen. (lacht) Heel comfortabel, hoor. (Hij neemt Jos bij de arm en brengt hem een paar stappen naar voor) Is dat een nieuwe, Jos ?

JOS: Ja, Josiane is gisteren immers getrouwd.

JEROME: Ach zo, dat wist ik niet. Hoelang ken je die al ?

JOS: Linda ? Al sinds gisteren....Ik leerde haar kennen op Josiane's huwelijksfeest. Z'is knap, hé ?

JEROME: Méér dan knap, kerel. Zelfs knapper dan Josiane en die was ook lang niet mis.....(Linda is tot bij de 2 gekomen, Jerome be-merkt haar) enfin, ik bedoel....eh....ga maar langs daar (wijst

opnieuw rechts) enne....veel plezier !

JOS: (knipoog naar Jerome. Dan tot Linda) Kom schat.....

LINDA: Ja hoor, lieveling. (tot Jerome) Is het hier altijd zo rustig ?

JEROME: Ja.....vooral 's nachts als alle lawaaimakers slapen. Het is hier de ideale omgeving om te wonen, te slapen en te....nu ja.... te leven.

JOS: Erg romantisch is het hier.....

LINDA: (teder) Oh ja....(plots) Hoe dikwijls ben jij hier al geweest, Jos ?

JOS: (lichtjes verrast) Nu....eh....een keer of drie, zeker. Hij kijkt naar Jerome, deze knikt heel bevestigend doch kan een klein lachje niet bedwingen)

LINDA: (heeft Jeromes reactie niet gezien) Met Josiane ?

JOS: Natuurlijk, met wie anders ? (zelfde reactie van Jerome, die nu een stapje opzij doet)

LINDA: Ik zou het niet weten. (Dan vertrouwelijk) Ben je zeker dat Jerome niets verklapt ? Moest mijn man dit te weten komen, hij vermoordde me.... en jou ook !

JOS: Jerome kun je vertrouwen, schatje. Die man weet veel, zeer véél, maar hij zegt weinig. (Tot Jerome, je hebt ons niet gezien, zeker ? (knipoog)

JEROME: (knipoogt terug) Gezien ? Ik zie hier nooit iemand. Ik ken je zelfs niet en die lieve juffrouw, of is het mevrouw, zeker niet ! Ik weet van niets, mijn naam is haas. Daarom dat ik tussen de bomen woon. (lacht, gaat naar de bank, neemt een deken en geeft ze aan Jos) Alstublieft.

JOS: (lacht mee. Hij neemt het deken aan en gaat met Linda in rechtse richting) Op Jerome kan je rekenen, hoor ! Gerustgesteld, lieveling ? (ze knikt, wuift nog even naar Jerome die vriendelijk terugwuift. Dan gaan Jos en Linda samen weg.)

JEROME: (keert terug naar zijn bank en gaat zitten. Hij neemt een notaboekje, bladert even en zegt:) Even kijken.....Jos De Rooy.... Ha, hier staat hij. Dat is dan 27....27, en de zomer is nog maar een goeie maand oud. (lacht) Wat zei hij ? 3 keer met Josiane ?? 30 keer, zeker en vast. Enfin, mij om het even. En die Linda gelooft dat allemaal. Sommige vrouwen zullen wel altijd naïëf blijven en dat is maar goed ook. (Hij stopt z'n notaboekje weg. Neemt op-

nieuw de telefoongids en bladert verder.)

(Van links komt haastig een man -Fons - op. Verwilderd haar, zijn hemd hangt uit zijn broek, zijn vast is gescheurd. Hij loopt Jerome voorbij, stopt dan plots en komt bij Jerome die hem van op de bank gadesloeg)

FONS: (hijgend) Pardon, meneer....is er hier ergens een telefooncel ?

JEROME: (recht. Vriendelijk doch behoedzaam) U hebt hard gelopen, mijn vriend. Wordt u misschien achtervolgt ? (zet de muziek af)

FONS: Achtervolgt ??? Helemaal niet....denk ik toch niet. Men weet nooit, natuurlijk. Ik moet dringend telefoneren.

JEROME: Op dit uur van de nacht ?

FONS: Waarom niet ? De politie is toch altijd bereikbaar ?

JEROME: (Wantrouwig) Politie ?

FONS: Ja....mijn vrouw is vermoord !

JEROME: (schrikt) Uw vrouw....vermoord ??? Bent u daar zeker van ?

FONS: Natuurlijk....Ik heb het zelf gedaan !!

JEROME: (doet een stap achteruit in de richting van zijn materieelzak) Zelf....U....Jawadde....eh....en nu wilt u de politie verwtigen ?

FONS: Ja....het spijt me....(begint te wenen) Het spijt me erg....maar het was geen leven meer met haar. Ze was nooit tevreden. Altijd kwam ik te vroeg of te laat thuis. Ik denk zelfs dat ze mij bedroog.....maar zelfs dat kon ik haar vergeven. Maar ze pestte mij voortdurend. Ze lachtte me uit. Ik was een slappeling, zei ze en....

JEROME: (tot bij Fons) Stop, stop, meneer.....Ik ben noch uw bichtvader noch uw psychiater, noch de politiekommissaris. Die ganse voorgeschiedenis interesseert me niet. Eén vraag slechts: "Waarom heeft u haar dan wel vermoord ?" Eén antwoord graag.

FONS: Ze heeft de televisie kapot geslagen.....

JEROME: De televisie ? Waarom ?

FONS: Omdat ik naar de voetbal keek.

JEROME: Mocht dat niet ?

FONS: Van haar toch niet. Ik moest nog stofzuigen, zei ze, en strijken.....

JEROME: Op dit uur ? (gaat zitten)

FONS: Ja (gaat moedeloos naast Jerome zitten)

JEROME: Wat doet....pardon, deed zij dan overdag ?

FONS: Niets. Koffie drinken en koekjes eten en praten.....

JEROME: En u deed de huishouding ?

FONS: Ja, omdat ik van haar hield....maar nu....Ze had nooit de televisie mogen kapot slaan !

JEROME: Maar is dat een reden om ze te vermoorden ?

FONS: Weet ik niet.....dat moet u mijn advocaat vragen. Ik maakte me kwaad en riep: "Dat zal je spijten". Maar ze begon luid te lachen en zei: "Wat zal er mij spijten ? Dat jij de voetbal niet ziet ?" "Nee" zei ik. " dat je de TV kapot geslagen hebt..." "Als je nog iets zegt sla ik jou ook kapot" lachte ze. Toen stond ik recht en ging naar haar toe. Maar ze had geen schrik, ze lachte nog luidder en zei; " Wel slappeling, wat ben je van plan ? Pak de stofzuiger en werk een beetje...." Toen greep ik haar bij de keel en kneep: " Ga jij mij vermoorden ?" lachte ze, "Dan zal je toch eerst een paar poten aan je lijf moeten kweken...." Toen werd ik zo woedend dat ik nog harder kneep. Ik kneep alles dicht, zelfs mijn ogen. Plots lachte ze niet meer. Voor ze het besepte was ze dood. Ik schrok er van, ik die nog geen vlieg kwaad zou doen....en daarom wil ik nu de politie bellen.

JEROME: Thuis hebt u geen telefoon ?

FONS: Nee, 't Was te kostelijk, zei ze altijd. Ik heb geen telefoon nodig, ik doe geen zaken.....

JEROME: Maar eh....u weet toch dat, als u de politie belt, u de bak ingaat ?

FONS: Natuurlijk. Dat is mijn verdiende loon. Ik heb misdaan, ik moet boeten.

JEROME: Maar....als u nu de politie verwittigd komen die met loeiende sirenes naar hier en staat gans de buurt overeind....Waar woont u eigenlijk ?

FONS: Weet ik niet.....

JEROME: Wablieft ??

FONS: Een groot wit huis, met veel kamers, meer weet ik niet.

JEROME: Ver van hier ?

FONS: Geen idee....Kunnen ze me hier niet komen aanhouden ? Ik zal vragen of ze met een stille sirene willen komen.....

JEROME: 'n Stille si....nu ja....jaja....weet u wat ik kan doen ? Ik geef u het privé-nummer van een agent. Het is een goeie agent en een vriend van mij. Hij is niet al te snugger maar die zal dat wel in alle stilte hier ter plekke komen regelen.

FONS: U kent hem ?

JEROME: Ja, hij komt mij hier af en toe eens bezoeken.....

FONS: Hier ?

JEROME: Ja, ik woon hier.....

FONS: (kijkt rond) Waar ??

JEROME: Hier. (wijst rechts voor in de verte) Ziet u daar die bank ?
(Fons knikt) Dat is mijn slaapkamer en hier is mijn salon.

FONS: Waar staat uw televisie ?

JEROME: Heb ik niet nodig. Ik hoef maar rondom mij te kijken en ik zie elke dag een nieuwe film.....

FONS: Ik kijk niet naar films, alleen naar de voetbal. Waar is uw keuken ?

JEROME: Keuken en badkamer heb ik waar er toevallig plaats is en niemand thuis is, begrijpt u ?

FONS: Nee....eh....ja....misschien....Ik weet het niet.

JEROME: Kijk vriend, ik ben eigenlijk inbreker van beroep. Als kollega-misdadiger hebt u het recht dat te weten. Maar vertel het alstublieft niet verder. Daarom heb ik liever dat de politie hier niet in vol ornaat komt.

FONS: Ik snap het. U moest eigenlijk ook in de gevangenis zitten maar u hebt daar geen zin in.

JEROME: Eerlijk gezegd: nee.

FONS: Ik wel. Geef me dus gauw dat nummer.

JEROME: U wilt dus absoluut naar de gevangenis ?

FONS: Ja !!

JEROME: Eigenaardig. Als u er éénmaal geweest bent wilt u er nooit meer naartoe. Ik spreek uit ondervinding. U moet het zelf maar weten. (zoekt even in zijn agenda) Hier is het nummer van agent Stelmans: 25.38.22.

FONS: 25.38.22. Waar vind ik nu een telefoon ?

JEROME: Daar. (wijst rechts) Achter die twee struiken. Maar loop voorzichtig, anders maakt u teveel lawaai. (Fons wil gaan) Of nee, wacht....verdorie da's waar ook.....er hangt geen telefoon meer in.

FONS: Een telefooncel zonder telefoon ? Dat is zoiets als een voetbalmatch zonder bal.....

JEROME: Ik heb het vanavond gedemonteerd. Ik werk momenteel voor een telefoontoestellenverzamelaar. Kontrakt van 14 dagen. Hij zoekt alle soorten en modellen. Gisteren heb ik bij een oude rijke

dame nog zo'n ouderwets toestel "geleend". 't Is waarschijnlijk zo oud als de dame zelf. (lacht) Wacht u even hier, ik zal het toestel vlug even heraansluiten zodat u de politie kunt verwittigen.

FONS: Mag ik niet meegaan ?

JEROME: Liever niet. Ik heb liever dat u mijn eigendommen een beetje in het oog houdt. Ik zou niet graag bestolen worden, ziet u. Er loopt tegenwoordig zoveel gespuis rond....(heeft ondertussen een telefoon uit een der zakken gehaald) Mag het een tafelmodel zijn ? 't Is toch maar tijdelijk, nietwaar.

FONS: Mij om het even. Als ik maar kan bellen in die cel....

JEROME: Zo komt u van de ene cel in de andere. (Hij heeft een schroevendraaier genomen en gaat naar rechts. Draait zich nog even om) Oh ja, ...moest er ondertussen een man of een koppeltje komen, vraag dan of ze even wachten. Ik zal me haasten.

FONS: Goed meneer. Wat moet ik doen als er dieven komen ?

JEROME: Behandel ze zoals je vrouw, kerel. (rechts af)

FONS: (Gaat op de bank zitten maar is duidelijk niet al te gerust. Het is stil, men hoort alleen enkele vage nachtgeluiden. Fons kijkt in de materieelzak van Jerome, haalt er een hamer uit en legt deze naast zich op de bank. Hij speurt af en toe rond) Wat gaat er nu met mij gebeuren ? Leontine, toch, ik had het zo niet bedoeld. Maar 't is je eigen schuld. Moest je maar de TV niet kapot slaan net toen Dynamo Praag een doelpunt ging scoren. Een knal van een schot, een knal van de beeldbuis en dan....(bekijkt zijn handen) Ik had dan toch poten aan mijn lijf, nietwaar Leontine ? (Hij staart nadenkend in de richting waarin Jerome verdween. Van links komt, heel behoedzaam, een jongeman. Jimmy komt hier blijkbaar voor het eerst. Hij ziet Fons op de bank, zonder dat deze hem bemerkt.)

JIMMY: Pardon.....

FONS: (springt verschrikt op, grijpt de hamer en steekt deze dreigend in de hoogte) Geen stap dichterbij of ik schiet....eh....klop... tenzij dit een schiethamer is, dan schiet ik toch ! Halt !

JIMMY: (blijft stokstijf staan) Pardon meneer maar ik ben gestuurd door Renaat, enfin, Renaat heeft mij uw adres....eh....uw verblijfplaats gegeven. Eh....heeft u misschien een konijntje voor mij ?

FONS: Stop. Eerst deze vraag beantwoorden. Bent u een dief of behoort u tot het zogenaamde gespuis ?

JIMMY: (Verwonderd) Nee, helemaal niet. Ik heb nog nooit een vlieg

kwaad gedaan.

FONS: Ik ook niet maar dat wil nog altijd niets zeggen ! Waarom vraagt u mij om een konijn ?

JIMMY: (lacht verlegen) Meneer, u begrijpt het toch wel ? (tekent met zijn handen een meisjessilhouet) een konijntje....weet u wel... Renaat zei dat ik niet naar een meisje moest vragen maar naar een konijntje....en daarom...(lacht) U bent een grapjas, is het niet, meneer Jerome ?

FONS: (laat de hamer zakken) Ik ben Jerome niet, ik ben Fons en ik heb zojuist mijn konijn....eh....Mijn vrouw vermoord.

JIMMY: (verschrikt achteruit) Wat zegt u meneer ? Ik ben onschuldig. Ik weet van niets....Ik wou alleen maar een konijntje huren....eh.. een meisje om eh....nu ja....u weet wel hé ? Ik doe u geen kwaad !

FONS: Ik doe u ook geen kwaad maar ik kan u niet helpen. Ik zie hier geen konijnen, geen meisjes, ik zie hier niets. Als u Jerome moet hebben moet u hier wachten. Hij is in de telefooncel.

JIMMY: Dank u. U liet me wel even schrikken, hoor. En Renaat had nog zo gezegd dat Jerome een joviale kerel is die alles voor iedereen kan versieren.

FONS: Ik ken hem ook maar pas. Lijkt wel joviaal, ja. Hij wilde mij direkt helpen om de politie te verwittigen. Hij plaatst het telefoontoestel terug.....

JIMMY: Werkt Jerome bij de RTT ? Geen wonder dat hij zoveel konijntjes kent....al die telefonistes....

FONS: Of hij bij de RTT werkt weet ik niet en indien dat zo is, dan is het met een tijdelijk kontrakt van 14 dagen. Dat heeft hij zelf gezegd.

JIMMY: Enne....u hebt uw vrouw vermoord ?

FONS: Ja !!

JIMMY: Waarom ?

FONS: Haar eigen schuld. Ze wou de stofzuiger niet afzetten tijdens het journaal. Ik moest het nieuws absoluut horen en zien. Er staat teveel op het spel. Misschien valt Amerika nu wel Rusland aan met hun atoombommen.

JIMMY: (verwonderd) Kon u, of kunt u dat dan verhinderen ?

FONS: Ik kon dat....maar nu niet meer. Ik heb door haar schuld het nieuws gemist.

JIMMY: En daarom hebt u.....

FONS: Haar vermoord, ja....Koelbloedig, met mijn long rifle.... 3 schoten in het hoofd. Op slag dood, hahaha.....

JIMMY: (schuift een beetje weg van Fons) Blijft Jerome nog lang weg ?

FONS: Geen idee. Hij is aan het werk, daar....(wijst rechts, waar Jos en Linda heengingen) achter die drie struiken.

JIMMY: Zou ik hem erg storen als ik hem daar ging opzoeken ?

FONS: Dat weet ik niet. Ik heb nog nooit iemand van de RTT tijdens zijn werk gestoord. Dat is trouwens onmogelijk !

JIMMY: Zijn ze zo onverstoortbaar ?

FONS: Nee, maar ze werken nooit ! (lacht)

JIMMY: (lacht even mee) Ik ga toch even zien. Mag ik misschien die zaklamp even gebruiken ?

FONS: Natuurlijk. Alstublieft. (geeft hem de zaklamp die nog op de bank lag) Doe hem niet te erg schrikken, hé.....(lacht)

JIMMY: (verdwijnt midden rechts, met brandende zaklamp)

FONS: (gaat opnieuw zitten, staart naar de bank en slaat dan plots keihard met de hamer op de bank) Daar, stomme mug, dat zal je leren ! Hahaha, wat zeggen ze ? Fons doet geen vlieg kwaad, hahaha, maar de muggen moeten oppassen. (slaat opnieuw) Daar, nummer twee is er ook aan....hahaha.....

(Van rechts komt Jimmy opnieuw, snel, op. Met gedoofde zaklamp)

JIMMY: Fons, Fons.....bent u zeker dat Jerome daar ???....

FONS: Natuurlijk. In de telefooncel.

JIMMY: Maar daar staat helemaal geen telefooncel. Daar liggen alleen twee doden.....

FONS: Twee doden ? Niet van mij, hoor. Zit ik voor niets tussen.

JIMMY: Ik heb ze gezien. Een vent en een konijntje....eh...meisje. Dood !!

FONS: En hun televisie....ook kapot ?

JIMMY: Niets, geen televisie. Alleen twee doden, halfnaakt dan nog wel en een deken.....

FONS: Een deken.... ? Ah ja....voor de laatste sakramenten.

JIMMY: Wat ? Maar nee ! Een deken zoals die daar. (wijst op de bank) Ik ga naar huis.

FONS: En uw konijn ?

JIMMY: Daar heb ik nu geen zin meer in.....

(Bij die laatste zin is Jos, met ontbloot bovenlijf, vanuit de struiken opgekomen, sluipt achter Jimmy en geeft deze een nekslag.

Jimmy valt neer)

JOS: Ik moet niets hebben van gluurders, zeker niet als ze ook nog hun zaklamp meebrengen. (Tot Fons) Wie bent u ? Waar is Jerome ?

FONS: (Is tijdens de repliek van Jos naar de bank geslopen en heeft de hamer genomen) Ik ben Fons, de koelbloedige lady-killer. Ik hou de wacht bij de spullen van Jerome. Geen stap dichterbij of deze hamer raakt uw voorhoofd. Wie bent u ? Waarom valt u de mensen langs achter aan ?

JOS: (kalm) Ogenblikje meneer. Leg die hamer neer dan kunnen we rustig praten. Wie is deze kerel ? (wijst op Jimmy)
(ondertussen is Linda opgekomen. Ze heeft de deken en het hemd van Jos bij)

FONS: (merkt haar het eerst) Een konijn, daar achter u....

JOS: (kijkt om) Linda. Kom kindje, ik heb die kerel knock-out geslagen. Die karate oefeningen waren toch nog ergens goed voor. (Intussen sleepte Fons Jimmy tot voor de bank. Fons gaat zitten, één voet op Jimmy's rug, de hamer in de hand, poserend alsof het een jachtfoto betrof.)

LINDA: (tot Jos) Laat ons weggaan, Jos. Het is hier helemaal niet zo rustig.

JOS: Maar Linda, ik ben hier al zo dikwijls geweest en het is de eerste keer dat ik zo brutaal gestoord word.....

LINDA: Al zo dikwijls ? Daarnet zei je....drie keer....met Josiane...

JOS: Wel eh....ja....ik wil zeggen.....

(Zijn zin wordt onderbroken door een kreunende Jimmy. Hij wil recht kruipen maar wordt door de voet van Fons tegen de grond gehouden)

FONS: Stil, gluurder ! De konijnen kunnen niet slapen met zo'n lawaai. Koest ! (duwt hem vrij onzacht neer) Geen beweging meer of ik sla uw hersens uit uw hoofd met deze hamer, zoals ik daarnet bij mijn vrouw gedaan heb. (lacht luid)

LINDA: (scrhikt, laat hemd en deken vallen en vlucht luid gillend links) Een moordenaar, help....het zit hier vol bandieten....help...

JOS: (neemt zijn hemd, loopt haar snel achterna) Linda....Linda....

FONS: (wrijft zich vergenoegd in de handen) Ziezo, prechtig voor elkaar gebracht. Alle dieven en gespuis zijn op de vlucht, behalve die ene die ik gevangen genomen heb. Jerome zal tevreden zijn. (roept naar rechts) Jerome, hoe zit het met de telefoon ? (geen reactie) Hij hoort mij niet, ik zal eens gaan zien. Maar wat moet ik met dit slachtoffer ? (kijkt in de matereelzak, haalt er een touw uit) Net wat ik nodig heb. Ik bind die konijnendief vast aan de

bank. (maakt het touw vast aan Jimmy's voet en het andere eind aan de bank. Dan zet hij beide zakken op Jimmy's rug) Ziezo, die zal wel een tijdje rustig blijven.

JIMMY: (kreunt) Ah....mijn hoofd....mijn nek.....

FONS: Stilte. Blijf liggen tot ik terug ben.

JIMMY: (probeert zich op te richten) Ai....oei....mijn rug....ik kan niet recht.

FONS: (duwt hem neer) Blijven liggen, zeg ik.

JIMMY: Maar ik....au....oei....

FONS: Ah....u wil niet. Waar is mijn hamer ?

JIMMY: (direkt plat, handen beschermend over zijn hoofd) Niet doen, meneer. Ik zal blijven liggen.

FONS: Dat is al veel beter. Maar ik geloof er niet veel van. Gluurders en konijnendieven zijn niet te vertrouwen. (plaatst de bank dwars over Jimmy) Ziezo....en nu stil zijn of....(slaat met de hamer hard op de bank. Jimmy krimpt in elkaar en blijft roerloos liggen. Fons lacht luid, neemt de zaklamp en verdwijnt met de hamer in de hand snel in de richting waar Jos en Linda vandaan kwamen.)

JIMMY: (wacht tot Fons weg is en probeert dan opnieuw overeind te komen. Terwijl hij hiermee bezig is komt Jerome van rechts-voor terug)

JEROME: Ziezo, dat is in orde, Fons. U kunt telefoneren. (Bemerkt nu pas Jimmy, die bij het horen van Jerome onmiddellijk roerloos ging liggen) Wat is dat hier voor een omwenteling ? (komt bij de bank zet ze op haar plaats) Fons, ben jij het ? (neemt Jimmy's hoofd, draait het lichtjes) Meneer....Wat doet u hier ? Wat is er gebeurd ? Waar is Fons ? Waarom ligt u hier zo te liggen ? (Neemt de zakken weg, maakt het touw los en helt Jimmy op de bank)

JIMMY: (gaat kreunend zitten, voelt aan zijn hoofd en hals) Niet slaan, meneer, niet met de hamer. Het is toch mijn schuld niet dat daar twee doden liggen....ik....

JEROME: (schrikt) Twee doden ? Waar ?

JIMMY: (wijzend) Daar....achter die drie struiken....ik wil naar huis....ik heb er niets mee te maken. Zeg aan Jerome dat hij zijn konijnen mag houden.

JEROME: Maar ik ben Jerome. Wat is er toch gebeurd ?

JIMMY: (bekijkt nu pas Jerome) Ah....U bent een ander. Die hamer-slingeraar is weg. U bent Jerome ?